

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐν τῶν πραγμάτων, ἅτινα ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα καὶ μάλιστα ὅλως ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν πολιτικὴν, καὶ ἰδίως τὴν ἐν Ἑλλάδι, ἦτο καὶ ἡ μουσική. Αἱ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἡμῶν ἀγορεύσεις διακρίνονται κυρίως ἀκριβῶς διὰ τὸ καθολοκληρικὸν ἄρρυθμον καὶ ἀμουσον αὐτῶν. Οἱ πλείστοι τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, οὔτινες μετὰ τόσης εὐκολίας ἀναβαίνουνσι καὶ καταβαίνουνσι τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων, ἀμφιβάλλω ἂν ἔχουν καὶ πόρρωθεν ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς κλίμακος τοῦ do, re, mi, fa, sol. Τὸ μόνον πρᾶγμα ὅπερ δὲν κατωρθώθη ποτὲ νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτικῶν μας μερίδων σχέσεις εἶνε ἡ ἁρμονία. Οἱ λαρυγγισμοὶ τοῦ ἀποτυχόντος δυστυχῶς κ. Δημητρακάκη, τοῦ κ. Δουζίνα, τοῦ κ. Χατζοπούλου ἢ τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου ἀπὸ τοῦ βήματος δὲν πιστεύω νὰ εἶχον ποτὲ μεγάλας ἀξιώσεις γλυκύτητος. Ὁ κ. Λομβάρδος, ὡς γνωστόν, χάρις εἰς τὴν ἐπτανησιακὴν αὐτοῦ φύσιν, χρωματίζει κάπως περισσότερο τὰς ὀμιλίας του, ἀνεβοκαταβαίνει τὴν φωνὴν του, ὑψοῖ αἰφνιδίως τὸν τόνον αὐτοῦ ἢ τὸν χαμηλόνει ἀπροσδοκῆτως καὶ κατορθώνει οὕτω νὰ πείσῃ τοὺς ἀκροατὰς του ὅτι ἔχουσι ρυθμὸν τινὰ μουσικὸν αἱ ἀγορεύσεις του· πολὺ ὀλίγοι ὅμως ὑποθέτω ὅτι θὰ εἶνε οἱ εὐκρεστοῦμενοι εἰς τὰς ἀπὸ μύτης μελωδίας τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Ζακύνθου ὑπουργοῦ. Ἡ περιβόητος καὶ πολυβύβλος διαρρήθμισις τῶν οικονομικῶν μας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ ἢ πρὸς τὴν ρυθμισιν πεπαλαιωμένου τινὸς καὶ δερρωγύτου κλειδοκυμβάλου ὑπ' ἀδείων χορδιστῶν. Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλάκις λέγεται ὅτι *τονίζονται* ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κραυγαὶ ἐθνικῆς ἀγανακτήσεως ἢ ἐπιχειρεῖται ἡ δόνησις τῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ πατριωτικῶν χορδῶν. Ἀλλὰ τὴν διαρκῆ συνήθως ἀποτυχίαν τῶν ἀξιεπαίνων τούτων προσπαθειῶν πρέπει ἐξάπαντος ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὴν κατηραμένην καὶ ἐλαττωματικωτάτην ἀκουστικὴν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ κτιρίου. Ἐπίσης ἀληθές εἶνε ὅτι ἡ πλειονοψηφία δὲν χρησιμεύει συνήθως ἢ ὡς ὄργανον μεταξὺ τῶν χειρῶν τῆς ἐκάστοτε κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπίσης ὅμως ἀληθές εἶνε ὅτι οὐδεμία ποτὲ κατώρθωσε νὰ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο τι ἢ παρκτόνευς ὅλως καὶ παραχόρδους συμφωνίας.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης φιλοτίμως καὶ ἀξιεπαίνως λίαν ἐπανελημμένως ἐζήτησε νὰ ἐπιφέρῃ προσέγγισιν τινὰ μεταξὺ τῶν δύο τεχνῶν. Καὶ ὡς ἀντιπολιτευόμενος εἰργάσθη ἐπιτυχῶς πρὸς τοῦτο, διὰ τῶν ἀλησημονήτων ἐκείνων πολιτικῶν *συναυλιῶν*, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν ὁποίων ἀνῆρχετο εἰς τὰ ἀνάκτορα ὁσάκις προσεκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Καὶ ὡς κυβερνήτης, κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς πρωθυπουργίας του, ἰδιαίτερον μάλιστα ἐνδιαφέρον δείξας πρὸς τὴν *φωνητικὴν* μουσικὴν. Ἡ *ρόταις* ἦσαν ἐν τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς διπλωματικῆς διοικήσεώς του.

Ἄλλ' ἡ ὀριστικὴ δόξα τῆς συσχέτισεως τῶν δύο τῶς ἀσυμβίβαστων αὐτῶν κλάδων τῆς καλλιτεχνίας ἀπέκειτο εἰς τὸν παρ' ἡμῖν μουσικοδιδασκάλον κ. Δέ Μέντον. Ἐκ τῶν τελευταίων ἐφημερίδων πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀξιότιμος οὗτος κύριος συνέθεσε δύο νέα ἔργα, ὧν τὸ ἐν ἐπιγράφεται «*Ἀγωνία*», τὸ δὲ ἕτερον «*Ἡ 4 Ἰανουαρίου*». Μὴ ἰδόντες οὔτε ἀκούσαντες τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔργα δὲν δυνάμεθα νὰ πληροσφρήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἂν τὸ πρῶτον ἀνάγεται εἰς τὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν συνήθη *ἀγωνία* τῶν ὑπο-

ψηφίων καὶ τὴν μελοποίησιν αὐτῆς προτίθεται. Ὁ τίτλος ὅμως τοῦ δευτέρου σαφῶς καταδεικνύει ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ ἐξύμνησις τοῦ κατὰ τὰς προσφάτους τῆς 4ης Ἰανουαρίου ἐκλογῆς θριαμβοῦ τοῦ κ. Τρικούπη. Πρόδηλος δὲ εἶνε ἡ δι' αὐτοῦ ἐπερχομένη ἐπικρατήσις ἐν τε τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ μουσικῇ. Τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Δέ Μέντου εἶνε ὄντως πρωτότυπον καὶ ἀξιομίμητον, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι πολλοὺς μεταξὺ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ θὰ εὕρῃ τοὺς μιμητὰς. Ὅλα τὰ εἶδη τῆς διαφημίσεως εἶχον ἐξαντληθῆ μέχρι τοῦδε χάριν τοῦ κ. Τρικούπη· ὁ τύπος, ἡ φωτογραφία, ἡ βιογραφία καὶ τὰ λοιπὰ γνωστὰ μέσα, ἅτινα τίθενται εἰς χρῆσιν συνήθως ὅπως ἐξυμνηθῇ καὶ παραδοθῇ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα ἐνὸς ἀνδρός, ἐξετέλεσαν τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος των. Ἢδη εἰς ταῦτα προστίθεται καὶ ἡ διὰ τῆς μουσικῆς αἴνεσις του. Τὸ δὲ τελευταῖόν του τοῦτο τρόπικιον δὲν θ' ἀφήσῃ βεβαίως νὰ κοιμῶνται τοὺς ἀντιπάλους του. Ἐκαστος τῶν ἀνερχομένων εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ μέλλοντι, ἀντὶ μόνου τῶν δημοσιογράφων, τῶν διαθετόντων ψήφους κομματάρχων ἢ τῶν ἄλλων ὧν τὴν ὑποστήριξιν ἐζήτηι, θὰ προσπαθῇ νὰ ἔλῃ μεταξὺ τοῦ κόμματός του καὶ ἕνα μουσικοδιδασκάλον. Αἱ πράξεις ἢ αἱ ἐπιτυχίαι αὐτοῦ δὲν θὰ ἐπιδουκιμᾶζονται ἢ ὑποστηρίζονται μόνον διὰ τῶν ἐφημερίδων, τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἀγορεύσεων ἢ τῶν ἐν ταῖς πλατείαις συλλαλητηρίων, ἀλλὰ καὶ διὰ μουσικῶν τεμαχίων ἐπιτηδες συντιθεμένων ἐπὶ τούτῳ. Τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας θὰ διατίθενται εἰς τὸ ἐξῆς ὅπως παίζωσι τὰ τεμάχια ταῦτα. Οἱ ἀξιούμενοι τῶν ὑψηλοτέρων ἐν τῇ πατρίδι θέσεων θ' ἀξιοῦνται ἐπίσης καὶ ἰδικιτέρων *συνθέσεων*. Ἡμεῖς μάλιστα ἐπιθυμοῦντες εἰλικρινῶς τὴν πρόοδον τοῦ ἤδη εἰσαγομένου τούτου νεωτερισμοῦ παρέχομεν ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς θέλοντας νὰ κολουθήσωσι τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Μέντου μουσικοδιδασκάλους καὶ πολλοὺς τῶν τίτλων, δι' ὧν δύνανται νὰ ὀνομάσωσι τὰ ἔργα αὐτῶν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς «*4 Ἰανουαρίου*»: «*Τὰ Φορολογικὰ Νομοσχέδια, romance*». «*Ἡ προσεχὴς Διάλυσις, valse à quatre mains*». «*Ἡ 7 Ἀπριλίου, tarantelle pour flûte et piano, avec accompagnements de zourna, de daouli et battements des mains*». «*Ἡ Σύγκλησις τῆς Βουλῆς, mélodie*». «*Ἡ νέα Κυβέρνησις, symphonie en ut majeur*», κτλ. κτλ.

Κόθορνο!

ΧΑΛΙΚΕΣ

Ἡ Ἐπιθεώρησις ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων ἀποκαλεῖ τὸν Βίσμαρκ *οἰκτρὸν καγκελλάριον*.

Ἡ φράσις θὰ ἐγράφη ἀναμφιβόλως ὑπὸ τοῦ σιδηροῦ Μολάου.

Μεταξὺ τῶν μελλόντων ν' ἀποδυθῶσιν εἰς τὸν προσεχῆ ἐν Ἀττικῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ μακαρίτου Βενιζέλου ἀγῶνα, λέγεται ὅτι συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ πρῶτος κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐπιλαχών, δέκατος τρίτος δὲ ἐν ταῖς γενικοῖς ἀποτελέσμασι φερόμενος. Ἀλλὰ δὲν φοβεῖται λοιπὸν τὴν *γρουσουζία*ν τοῦ ἀριθμοῦ του;

Ἐν τῷ νέῳ κατὰ νομοῦς πλέον ὀνομαστικῷ καταλόγῳ

της Βουλῆς ὁ κ. Τρικουπῆς φέρεται πρῶτος, ὡς πλειοψηφῆσας πάντων τῶν ἄλλων ἐν τῷ νομῷ του, ὅστις εἶνε ὁ ἀφ' οὗ ἀρχεται ὁ κατάλογος κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποστηρίζουν ἐπὶ τέλους . . . καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ ἀλφαβήτου.



Ἡ Πρωτὰ διατρέχει ἀπὸ τινος χρόνου τρικυμιώδη περίοδον. Ὅπως ἐννοήσετε τί συμβαίνει ἐν αὐτῇ ἀποσπῶμεν ἐνταῦθα ὀλίγας παραγράφους ἐνὸς τῶν τελευταίων ἀρθρῶν της, ἀτινα γράφονται πάντα κατὰ τὸ ὕφος τοῦτο τακτικῶς :

•Οἱ ἐκθεδακχευμένοι Κορύθωντες ἐπαύσαντο κατὰ μικρὸν θορυβοῦντες, ἀγαλλόμενοι, ἠγούμενοι τοῦ χοροῦ τῶν ὀργίων. Ἐλήξεν ἤδη ἡ πανηγυρίς τῶν ἐκλογικῶν Διονυσίων καὶ ἡ κνίσσα τῆς ἀνδραποδώδους καλακείας πκρήγαγε τοῦ κόρου καὶ τῆς πλησμονῆς τὴν ἀηδίαν. Κοιμηθέντες ἐν μέθῃ ἐξηγέρθησαν τὴν ἐπαύριον πᾶσχοντες βαρῦθυμον κερηβαρίαν. Ἡ νηφκλιότης ἐπιδεικνύει εἰς τοὺς θολοὺς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς τῶν δυσκρέστων πρκαγμάτων τὴν σκαιὰν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἀναρρωνύον λογικὸν γνωρίζει εἰς αὐτοὺς τῆς νίκης τὸ μέτριον. Αἰσθάνονται νῦν τὸ ἔδαφος κλονούμενον καὶ εὐρίσκουσιν ἐπ' αὐτοῦ ἀντὶ ρύθων σωροὺς ἀκανθῶν. Ὁ σπόρος τοῦ ἀνέμου κυφορεῖ τρικυμίαν καὶ τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ψεύδους μεταβάλλεται ταχέως εἰς ἐρείπια. Τὸ συμβόλαιον τοῦ Μεφιστοφελούς δὲν χορηγεῖ βεβαίως τὴν εὐδαιμονίαν, τὰ μέσα δὲ τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ἐγκλήματος, βραχεῖαν παρέχοντα ἀπόλαυσιν, ὀδηγοῦσιν ἀσφαλῶς εἰς ἀτυχήματα καὶ πανάθλιον βίον. •

Ἐν προσεχεῖ τινι ἀρθρῷ ἐλπίζομεν ν' ἀναγνώσωμεν καὶ τὰ ἐπόμενα:

Αἱ Μαινάδες ἔπαυσαν ὑψοῦσαι τοὺς θυρεοὺς αὐτῶν καὶ ὀρχούμεναι τὸν ἀσελγῆ αὐτῶν κόρδακκ. Αἱ ἑορταὶ τῆς Κυβέλης ἔπαυσαν πλέον ταράσσουσαι τὴν ἡρεμίαν τῶν δασῶν. Ὁ ἐγκέφαλος ἀποκαρθεῖς βαθμηδὸν ὑπὸ τῶν ἀτμῶν τῆς νυκτός καὶ τῆς ἡδονῆς αἰσθάνεται ἤδη ἐπώδυνον τὴν ἔγερσιν. Τὰ σχέδια τῆς κυβερνήσεως φυλλορροοῦσιν ὡς ἀνθη πρῶϊνά. Μείζων πκσῶν τῶν ἀρετῶν ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. Ὁ Φαῦστος μάτην ἐπεχείρησε νὰ ἀναγεννηθῆ, ὁ δὲ Ροβέρτος ὁ Διάβολος οὐδέποτε ὑπῆρξε καλὸς ὀδηγός. κλπ. κλπ.

Ἐδοκαθαριστής

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικόν, περιελθὸν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀγαπητοῦ τέως συνεργάτου ἡμῶν κ. Ἰωάννου Μ. Δαμβέργη, εἰς νέαν εἰσέρχεται φάσιν. Ἀνακκινιζόμενον ἐκ θεμελιῶν, θὰ ἐπιγράφεται τοῦ λοιποῦ «ἐπιθεώρησις κοινωνικὴ καὶ φιλολογικὴ», εἰσάγει δ' ἐν τῇ νέῃ ταύτῃ ὑποστάσει του βελτιώσεις καὶ μεταρρυθμίσεις τοιαύτας, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ τὰς ἐκτιμῆσωσι πάντες οἱ φίλοι τῆς προόδου καὶ τῶν γραμμάτων. Βεβαίως καὶ ἡ προγενεστέρῃ ἐργασία τῆς Ἑβδομάδος ὑπῆρξεν ἀρίστη καὶ ἐπωφελῆς, ἐδημοσιεύθησαν δ' ἐν αὐτῇ πολλαὶ ἐμβριθεῖς πρκαματεῖαι καὶ ἔργα τῆς νεωτέρας φιλολογίας ἀξία λόγου πολλοῦ· ἀλλ' ἡ νέῃ διεύθυνσις σκοπεῖ κυρίως, ἀποφεύγουσα τὰ λίαν σοβαρὰ καὶ λίαν ἐπιστημονικὰ θέματα, καὶ ἀποτασσομένη παντελῶς τῷ πειρασμῷ τῆς πολιτικῆς, νὰ τραπῆ περὶ τὴν ἐξέτασιν πκντοίων κοινωνικῶν καὶ φιλολογικῶν ζητημάτων, χρησιμοποιοῦσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὕλην

ὅσον τὸ δυνατὸν τερπνὴν, ποικίλην, πρωτότυπον. Τὸ ὡς περικάλυμμα τοῦ φύλλου χρησιμεῖον δελτίον θὰ περιέχῃ πλείστας ὅσας χρησιμωτάτας εἰδήσεις καὶ πληροφορίας, πρὸς δὲ καὶ ὀκτὼ σελίδας μυθιστορήματος, ὅπερ θὰ δημοσιεύηται τακτικῶς εἰς τὸ δελτίον, ἐκλεχθέντος ὡς πρώτου τοῦ ἔργου τῆς Δελφίνης Αἰμιλίου Γραρδίνου τοῦ ἐπιγραφομένου *Μαργαρίτα, ἡ ἀγαπήσασα δύο*. Πάντα ἐπιθυμοῦντα πλείονας πληροφορίες παρκαπέμπομεν εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν παρὰ νέας διευθύνσεως ἐκτενῆ ἀγγελίαν, ἐνθα μετὰ πολλῆς σαφηνείας καὶ ὀρθότητος ἐκτίθενται καὶ δικαιολογοῦνται αἱ ἐπενεχθησόμεναι μεταρρυθμίσεις. Ἡ συνεργασία πολλῶν διακεκριμένων λογίων ἐξησφαλίσθη ἤδη καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου, τελευταίου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἡ Ἑβδομάς εἰσέρχεται θαρραλέως εἰς τὸ νέον αὐτῆς στάδιον, εἰς τὸ ὅπου ἐλπίζομεν ἀκραδάντως ὅτι θὰ τύχῃ τῆς θερμῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ, καθῆκον ἔχοντος νὰ ἐνισχύῃ τὰ τόσον ὀφέλιμα καὶ τόσον εἰς τὴν μόρφωσιν του συντελοῦντα τοιαῦτα ἔργα.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ἐτελέσθη ἐν τῷ Caffé-Restaurant, τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευῆν. Εἰς τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν συναδέλφων εἶχε χάσῃ στοῖχημα ἐκλογικὸν πρὸς τὸν ἕτερον τῶν διεθυντῶν τοῦ Καφφεστιατορίου τούτου καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὸ διὰ τῆς παραθέσεως συμποσίου εἰς ὀμάδα ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένων φίλων. Ὁ ἀπολέσας ἐπομένως τὸ στοῖχημα προσεκάλεσε τοὺς ἰδικούς του καὶ ὁ κερδῆσας ἐπίσης πάλιν τοὺς ἰδικούς του. Οὕτω δὲ τὰ δύο ἀντίθετα πολιτικὰ στρατόπεδα εὐρέθησαν ἀντιμέτωπα, συνεργώμενα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συμφωνοῦντα ἐπὶ τέλους μίαν φοράν πρὸς ἓνα κοινωφελῆ σκοπόν, τὴν καταβρόχθισιν ἐνὸς δελπίου. Καὶ τόσον τελεία ἦτο ἡ αὐτοσχέδιος αὐτῆ συνάντησις, ὥστε ἔχι μόνον ὄλαι αἱ μερίδες, ἀλλὰ καὶ ὄλαι αἱ κατηγορεῖαι τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἀντεπροσωπεύοντο ἀφθονώτατα καὶ ἀξιοπρεπέστατα. Βουλευταὶ ἐπιτυχόντες, πρώτοι ἢ δεύτεροι ἐπιλαχόντες, ὑποψήφιοι ταφέντες μὲν ὑπὸ βουνὰ μαύρων ψήφων ἐν τῷ νομῷ ἀλλ' ἔχοντες τὴν ἰδιαιτέραν καὶ παράδοξον εὐχαρίστησιν ὅτι ἱκανοποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἐπαρχιῶν των, θύματα τῆς εὐρείας περιφερείας, ἄδοντα ἐν συγκινητικαῖς στροφαῖς τὸν πόνον των, πολιτικοὶ ἐν τῷ ἐκκολάπτεσθαι νεοσοῖ, παρίσταντο ἀναμῖξ ἐκεῖ ἐν περιέργῳ καὶ εὐαρέστῳ συμφυρμῷ, καρικευμένοι καὶ ὑπὸ ἰσχυρᾶς δόσεως οὐδετέρων, ὧν ὅμως ἡ ἰδιότης αὐτῆ δὲν ἐξηκριβώθη, μὴ λαδοῦσης χώραν τῆς προταθείσης πρκαματογνωμοσύνης. Καὶ συγχρόνως πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις, δημοσιογραφία, ἀνωτέρα ὀπαλληλία, διπλωματία (in partibus), αὐλή, δικηγορικὸν σῶμα (ἀλλὰ καὶ πνεῦμα), ἄλλοδαπὸν καὶ παρεπιδημοῦν ἐνταῦθα στοιχεῖον (διὰ δύο ἀξιολόγων Γερμανῶν), μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς δικαστικῆς στατιστικῆς καὶ πάντων τῶν ἐν Τέλῃ. Ὁ δίδων τὸ γεῦμα ἀμφιτροῦν ἀπεδείχθη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὅτι ἐν δύναται νὰ γράφῃ καλλίστας καὶ εὐφυστάτας Νέας Ἐφημερίδας, δύναται ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας νὰ διενεργῇ καὶ νέας ἐφεσπερίδας. Τὸ ποῦν ἦτο πρκαφορικόν, ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν ἠλάττου τὴν ὄρεξιν. Τὰ παρατεθέντα ἐδέσματα ἦσαν πλούσια ἱκανῶς καὶ ἀφθονα, οὐδεμίαν ὅμως βεβαίως δυνάμενα νὰ ὑποστῶσι σύγκρισιν πρὸς τὰ ἀπειράριθμα λογίδια καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους προτάσεις, ἀς ἀπήγγελλεν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ὁ συμποσιάρχης, ἀναδείξας ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καὶ ρητορικὰ χαρίσματα ἀγνωσόμενα αὐτῷ τέως. Καὶ ἡδελφοῦτο ἡ δάφνη πρὸς τὴν ελαίαν, ἠνωμένα φερόντων ἐν τῇ κομβιοδόχῃ τὰ δύο πρῶφημα σῖμβολα τῶν πλείστων ἐκ τῶν παρισταμένων, καὶ εἰργάσθησαν εὐσυνειδήτως πάντων αἱ σιαγόνες καὶ ἔρρυσιν ὁ ρητινίτης πολὺς, ἐλληνοπρεπέστατα παρασκευασθέντος τοῦ ὄλου ὑπὸ τοῦ διασῆμου κύρ - Σωτήρου (ὅστις ἦν καὶ ὁ κερδῆσων τὸ στοῖχημα), καὶ ἐψάλη ἐν εἰλικρινεστάτῃ καὶ ὁμοφώνῃ παρατῶνῃ ἀπερία ζένων καὶ ἐλληνικῶν ἀσμάτων, καὶ ἐχορεύθησαν ἔπειτα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ, κλεισθεισῶν τῶν θυρῶν, ποικιλώτατοι καὶ περιεργότατοι χοροὶ καὶ τὸ πρῶγμα κατέληξεν, ὡς εἶχε προείπη εἰς τῶν συνδαιτυμόνων, εἰς ὀριστικὴν πλείον τῶν κομμάτων συν-χώρνευσιν.

Γραγαντούας

Υ. Γ. Τὸ κοτιλλίον παρετάθη μέχρι τῶν πρῶϊν ὥρων.

Γ.